

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

6. října 2011 *

Ve věci C-443/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím tribunal administratif de Limoges (Francie) ze dne 9. září 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 14. září 2010, v řízení

Philippe Bonnarde

proti

Agence de Services et de Paiement,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J.-J. Kasel, předseda senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj) a M. Ilešič, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. května 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za francouzskou vládu G. de Berguesem a S. Menezem, jako zmocněnci,

- za Evropskou komisi G. Wilmsem a A. Marghelisem, jakož i A. Kostova Bourgeix, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 34 SFEU a 36 SFEU, jakož i článku 1 směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, s. 57; Zvl. vyd. 07/04, s. 351), ve znění směrnice Komise 2003/127/ES ze dne 23. prosince 2003 (Úř. věst. L 10, s. 29; Zvl. vyd. 07/07, s. 710, dále jen „směrnice 1999/37“).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi P. Bonnardem a generálním ředitelem Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (Národní centrum pro strukturální rozvoj zemědělských podniků, Cnasea) ohledně rozhodnutí, jímž toto centrum zamítlo přiznat P. Bonnardovi příspěvek s názvem „bonus écologique – Grenelle de l'environnement“ (ekologický bonus – opatření přijatá na základě politické debaty o životním prostředí) (dále jen „ekologický bonus“) na pořízení předváděcího automobilu, který pochází z jiného členského státu.

Právní rámec

Právní úprava Unie

- 3 Článek 1 směrnice 1999/37 stanoví:

„Tato směrnice se vztahuje na doklady vydávané členskými státy při registraci vozidel.

Není jí dotčeno právo členských států používat pro dočasnou registraci vozidel doklady, které nemusí v každém ohledu vyhovovat požadavkům této směrnice.“

- 4 Článek 3 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„Členské státy vydávají osvědčení o registraci na vozidla podléhající registraci podle jejich vnitrostátních právních předpisů. Osvědčení sestává buď z jediné části podle přílohy I nebo ze dvou částí podle příloh I a II.“

- 5 Bod II.7 obsažený v příloze I směrnice 1999/37 uvádí, že členské státy mohou připojit další informace v části I osvědčení o registraci.

Vnitrostátní právní úprava

- 6 Článek 63 odst. 5 zákona č. 2007-1824 ze dne 25. prosince 2007, kterým se opravuje zákon o státním rozpočtu na rok 2007 (loi n° 2007-1824 du 25 décembre 2007 de finances rectificative pour 2007) (JORF ze dne 28. prosince 2007, s. 21482) stanoví:

„Zřizuje se fond na podporu pořizování ekologicky čistých vozidel, jehož posláním [...] je poskytování příspěvku na pořízení ekologicky čistého vozidla, který lze případně doplnit o příspěvek na vyřazení vozidla znečišťujícího životní prostředí.“

Nařízením budou podrobně upraveny podmínky pro řízení fondu, jakož i orgán pověřený tímto řízením.“

- 7 Článek 1 nařízení č. 2007-1873 ze dne 26. prosince 2007, jímž se zavádí příspěvek na pořízení ekologicky čistého vozidla (décret n° 2007-1873 du 26 décembre 2007 instituant un fonds d'aide à l'acquisition de véhicules propres) (JORF ze dne 30. prosince 2007, s. 21846, dále jen „nařízení č. 2007-1873, v původním znění“), ve znění nařízení č. 2009-66 ze dne 19. ledna 2009 (JORF ze dne 20. ledna 2009, s. 1098, dále jen „nařízení č. 2007-1873 ve znění pozdějších předpisů“) stanoví:

„Z fondu na podporu pořizování ekologicky čistých vozidel zřízeného podle článku 63 zákona č. 2007-1824 ze dne 25. prosince 2007, kterým se opravuje zákon o státním rozpočtu na rok 2007, se poskytne příspěvek každému, kdo doloží, že má bydliště nebo provozovnu ve Francii, s výjimkou státních orgánů, a pořídí si nebo si pronajme na základě leasingové smlouvy či smlouvy uzavřené alespoň na dobu dvou let silniční motorové vozidlo, které ke dni nabytí splňuje následující podmínky:

1. Spadá do kategorie osobních vozidel či lehkých nákladních vozidel ve smyslu článku R. 311-1 silničního zákona, jakož i do kategorie vozidel, na která se vztahuje měření emisí oxidu uhličitého podle směrnice 80/1268/EHS ze dne 16. prosince 1980 nebo nařízení (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007.
2. Vozidlo nebylo předtím registrováno ve Francii ani v zahraničí.
3. Vozidlo je ve Francii registrováno s trvalou registrační značkou.
4. Vozidlo není nabyvatelem určeno k prodeji jakožto nové vozidlo.

[...]“

- 8 Druhý odstavec článku 2 nařízení č. 2007-1873, v původním znění, stanoví:

„Prodejci vozidel a obchodní zástupci nemají nárok na příspěvek podle článku 1 pro nové osobní automobily, které používají k předvádění. Pokud však byly tyto osobní automobily používané k předvádění převedeny nebo pronajaty ve lhůtě dvanácti měsíců po dni první registrace, považují se pro účely uplatňování příspěvkového režimu stanoveného v článku 1 za nové automobily.“

- 9 Druhý odstavec článku 2 nařízení č. 2007-1873, ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

„Prodejci vozidel a obchodní zástupci nemají nárok na příspěvek podle článku 1 pro nová vozidla spadající do některé z kategorií vymezených v bodě 1 tohoto článku, která používají k předvádění. Pokud však byla tato vozidla používaná k předvádění ve Francii převedena nebo pronajata ve lhůtě dvanácti měsíců po dni první registrace, považují se pro účely uplatňování příspěvkového režimu stanoveného v článku 1 za nová vozidla.“

- 10 Článek 29 vyhlášky ze dne 5. listopadu 1984, nahrazené vyhláškou ze dne 9. února 2009 o registraci vozidel (arrêté du 5 novembre 1984 relatif à l'immatriculation des véhicules), která tento článek beze změny přebírá, stanoví:

„Předváděcím vozem se rozumí nové vozidlo s celkovou přípustnou hmotností naloženého vozidla do 3,5 tuny používané po dobu nejméně tří měsíců a nejdéle jednoho roku k předvádění, tzn. že prodejci a obchodní zástupci (včetně výrobců a dovozců) toto vozidlo používají pro účely prezentací, testů a prodeje svým zákazníkům.“

K předvádění může být používáno jakékoli vozidlo podléhající registraci, které splňuje výše uvedené podmínky, a to bez ohledu na typ či karoserii (osobní vůz, motocykl, lehký nákladní vůz, přívěs atd.)

Výše stanovené lhůty se počítají ode dne první registrace uvedeného v osvědčení o registraci.

Podle článku 1635a H (II) všeobecného daňového zákoníku (code général des impôts) se pro tato vozidla vydávají osvědčení o registraci zdarma. Na těchto osvědčeních o registraci se uvede poznámka „předváděcí vůz“.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 11 V lednu roku 2009 si P. Bonnarde pořídil od prodejce motorových vozidel se sídlem v Belgii osobní vozidlo vlastněné společností PSA-Belgique. Toto vozidlo bylo poprvé zaregistrováno v Belgii a až poté dovezeno P. Bonnardem do Francie, kde bylo zaregistrováno dne 4. února 2009.

- 12 Philippe Bonnarde požádal o přiznání ekologického bonusu z důvodu, že nabyt jakožto předváděcí vůz málo znečišťující vozidlo, které bylo poprvé registrováno pouhých osm měsíců před nabytím a mělo najeto přibližně 6 000 kilometrů.

- 13 Generální ředitel Cnasea zamítl tuto žádost rozhodnutím ze dne 23. února 2009 z toho důvodu, že uvedené vozidlo již bylo poprvé zaregistrováno v zahraničí, a to 20. května 2008 v Belgii, a že P. Bonnarde nepředložil osvědčení o registraci obsahující poznámku „předváděcí vůz“, přestože k tomu byl vyzván.
- 14 Dne 28. února 2009 podal žalobce v původním řízení žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí u tribunal administratif de Limoges.
- 15 U tohoto soudu P. Bonnarde tvrdil, že belgické právní předpisy neupravují vydání dokladu, který by obsahoval poznámku „předváděcí vůz“. Belgické orgány sice vydají osvědčení o registraci pro každý předváděcí vůz, avšak nikde není stanoveno, že se na tomto dokladu uvádí specifická poznámka „předváděcí vůz“. Philippe Bonnarde má za to, že vzhledem k tomu, že jeho vozidlo neznečišťuje životní prostředí o nic více než jakýkoli francouzský předváděcí vůz, má požadavek na předložení osvědčení o registraci obsahujícího takovou poznámku diskriminační charakter.
- 16 Není zpochybňováno, že míra emisí CO₂ u vozidla žalobce v původním řízení dovoluje, aby mu byl přiznán ekologický bonus. Nejsou zpochybňována ani tvrzení uvedeného žalobce týkající se stáří a stavu tohoto vozidla, ani skutečnost, že neměl možnost předložit osvědčení o registraci obsahující poznámku „předváděcí vůz“ vydané příslušnými orgány Belgického království.
- 17 Vzhledem k tomu, že měl tribunal administratif de Limoges za to, že výsledek sporu, který mu byl předložen, závisí na výkladu použitelného práva Unie, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba ustanovení práva Evropské unie, zejména pak ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, která mají zaručit volný pohyb, jakož i ustanovení výše

uvedených směrnic o registračních dokladech vozidel, vykládat tak, že brání právním předpisům členského státu, které pro registraci vozidel zavádějí zvláštní doklad, jako je osvědčení o registraci, na němž musí být uvedena poznámka „předváděcí vůz“, který lze považovat za doklad, jehož předmětem není dočasná registrace vozidla ve smyslu článku 1 směrnice [1999/37], a tedy tak, že tato ustanovení brání tomu, aby nárok na poskytnutí výhody mohl být vázán na předložení takového dokladu?

2) Je třeba v případě záporné odpovědi na předchozí otázku tato ustanovení vykládat tak, že znamenají, že v případě nabytí vozidla v jiném členském státě nelze použít vnitrostátní právní úpravu, podle níž se příspěvek na pořízení ekologicky čistého vozidla, které již bylo zaregistrováno, poskytne za podmínky, že osvědčení o této registraci obsahuje podle právní úpravy členského státu poznámku „předváděcí vůz“, jestliže ani sám prodejce tohoto vozidla neměl na tento příspěvek nárok a jestliže:

- nabyvatel předloží osvědčení o registraci vydané v jiném členském státě zvlášť pro vozidla určená k předvádění,
- nebo vozidlo vykazuje znaky související zejména s datem jeho prvního uvedení do provozu, které vnitrostátní právní úprava vyžaduje k tomu, aby mohlo být považováno za předváděcí vůz?“

K předběžným otázkám

- ¹⁸ Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, zda směrnice 1999/37 či případně články 34 SFEU a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním

řízení, která stanoví, že nárok na poskytnutí určitého zvýhodnění lze přiznat pouze tehdy, když je k osvědčení o registraci motorových předváděcích vozů připojena poznámka „předváděcí vůz“.

Úvodní poznámky

- 19 Úvodem je třeba poznamenat, že, jak uvedla francouzská vláda a Evropská komise, druhý odstavce článku 2 nařízení č. 2007-1873 v původním znění stanovil, že se „tyto osobní automobily používané k předvádění považují za nové automobily, pokud byly převedeny nebo pronajaty ve lhůtě dvanácti měsíců po dni první registrace“, zatímco stejné ustanovení nařízení č. 2007-1873, ve znění pozdějších předpisů stanoví, že „tato vozidla používaná k předvádění ve Francii se považují za nová vozidla, pokud byla převedena nebo pronajata ve lhůtě dvanácti měsíců po dni první registrace“.
- 20 Je třeba poukázat na to, že se předkládající soud dotazuje Soudního dvora ohledně znění druhého odstavce článku 2 nařízení č. 2007-1873 v jeho původním znění. Nicméně odpověď na otázku, zda směrnice 1999/37 nebo články 34 SFEU a 36 SFEU brání tomu, aby členský stát pro přiznání ekologického bonusu požadoval, aby osvědčení o registraci těchto vozidel obsahovala poznámku, že se jedná o „předváděcí vůz“, se bude řídit stejnou logikou bez ohledu na to, zda se jedná o nařízení č. 2007-1873 v jeho původním znění, nebo nařízení č. 2007-1873, ve znění pozdějších předpisů. Je proto na předkládajícím soudu, aby určil, jaký vnitrostátní předpis se z hlediska časové působnosti použije.

K výkladu směrnice 1999/37

- 21 Slučitelnost s právem Unie vnitrostátního ustanovení, které ukládá, aby osvědčení o registraci obsahovalo poznámku „předváděcí vůz“, a které – použito ve spojení s jinými vnitrostátními ustanoveními – vede k tomu, že ekologický bonus lze přiznat pouze vozidlům, jejichž osvědčení o registraci uvádí, že jde o předváděcí vůz, musí být posouzena nejprve ve světle povinností členských států, které mají podle směrnice 1999/37.
- 22 Podle ustálené judikatury totiž musí být každé vnitrostátní opatření přijaté v oblasti, která byla na úrovni Unie vyčerpávajícím způsobem harmonizována, posuzováno ve vztahu k ustanovením tohoto harmonizačního opatření, a nikoli ve vztahu k primárnímu právu (viz rozsudky ze dne 11. prosince 2003, *Deutscher Apothekerverband*, C-322/01, *Recueil*, s. I-14887, bod 64, jakož i ze dne 16. prosince 2008, *Gysbrechts a Santurel Inter*, C-205/07, *Sb. rozh. s. I-9947*, bod 33).
- 23 V projednávaném případě je nicméně nesporné, že směrnice 1999/37 neprovedla harmonizaci vyčerpávajícím způsobem. Jak v tomto ohledu výslovně stanoví bod II.7 uvedený v příloze I této směrnice, povoluje tato členským státům připojit v části I osvědčení o registraci další informace kromě těch, které v něm musejí být obsaženy na základě uvedené přílohy I.
- 24 Podle uvedeného bodu II.7 tak směrnice 1999/37 nebrání vnitrostátním ustanovením, která připojují do části I osvědčení o registraci doplňující informace k těm, která v něm musí být obsažena, pokud tato ustanovení neporušují pravidla Smlouvy o FEU.

- 25 Je tedy nezbytné posoudit, zda takovým vnitrostátním pravidlům, jaká jsou dotčena ve sporu v původním řízení, brání články 34 SFEU a 36 SFEU.

K výkladu článků 34 SFEU a 36 SFEU

- 26 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že zákaz opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu zakotvený v článku 34 SFEU zahrnuje jakékoli opatření členských států, které může narušit přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně obchod uvnitř Společenství (viz zejména rozsudky ze dne 16. listopadu 2000, Komise v. Belgie, C-217/99, Recueil, s. I-10251, bod 16; ze dne 26. října 2006, Komise v. Řecko, C-65/05, Sb. rozh. s. I-10341, bod 27; ze dne 15. března 2007, Komise v. Finsko, C-54/05, Sb. rozh. s. I-2473, bod 30, a ze dne 24. dubna 2008, Komise v. Lucembursko, C-286/07, Sb. rozh. s. I-63, bod 27). Samotná skutečnost, že je dovozce odrazen od dovozu předmětných výrobků či jejich uvedení na trh v dotčeném členském státě, tedy pro něj představuje překážku volného pohybu zboží (výše uvedený rozsudek Komise v. Lucembursko, bod 27).
- 27 Kromě toho musí být za „opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením dovozu“ ve smyslu článku 34 SFEU považována opatření přijatá členským státem, jejichž cílem nebo účinkem je méně příznivé zacházení s výrobky pocházejícími z jiných členských států, jakož i překážky volnému pohybu zboží vyplývající, a v případě chybějící harmonizace vnitrostátních právních předpisů, z použití pravidel týkajících se podmínek, které musí toto zboží splňovat, na zboží pocházející z jiných členských států, kde je legálně vyráběno a uváděno na trh, i když se tato pravidla použijí bez rozdílu na všechny výrobky (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Deutscher Apothekerverband, bod 67).

- 28 Ve věci v původním řízení je nesporné, že ne všechny členské státy upravují, aby osvědčení o registraci předváděcích motorových vozidel obsahovala specifickou poznámku „předváděcí vůz“. Vzhledem k tomu, že ačkoli předváděcí motorová vozidla splňují podmínky stanovené francouzskými právními předpisy pro přiznání ekologického bonusu, tedy podmínky týkající se stáří a stavu vozidla, jakož i míry emisí CO₂, nemohou tento bonus nicméně získat, jelikož jejich osvědčení o registraci tuto specifickou poznámku neobsahuje, je nutno mít za to, že uvedená poznámka představuje podmínku pro přiznání ekologického bonusu, která je způsobilá odradit některé subjekty, jež jsou rezidenty ve Francii, od dovozu předváděcích vozů registrovaných již předtím v jiném členském státě do Francie (viz obdobně rozsudky ze dne 20. září 2007, Komise v. Nizozemsko, C-297/05, Sb. rozh. s. I-7467, bod 73, a ze dne 5. června 2008, Komise v. Polsko, C-170/07, Sb. rozh. s. I-87, bod 44).
- 29 V tomto ohledu je nutno poznamenat, že i když vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení vyžaduje, aby pro účely přiznání ekologického bonusu bylo pro veškeré předváděcí vozy bez ohledu na jejich původ předloženo osvědčení o registraci, které bude obsahovat poznámku „předváděcí vůz“, bude se tento požadavek dotýkat vozidel dotčených v tomto případě odlišně v závislosti na tom, zda pocházejí z členského státu, který upravuje požadavek takové poznámky na osvědčeních o registraci, či nikoli (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Lucembursko, bod 28).
- 30 I když cílem vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení není zacházet s výrobky pocházejícími z jiných členských států méně příznivě, posouzení čehož přísluší předkládajícímu soudu, může totiž mít okolnost, že pro účely vzniku nároku na ekologický bonus musí být v osvědčení o registraci předváděcích vozů obsažena poznámka „předváděcí vůz“, dopad na chování spotřebitelů, a v důsledku toho ovlivnit přístup těchto vozidel na trh tohoto členského státu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 10. února 2009, Komise v. Itálie, C-110/05, Sb. rozh. s. I-519, bod 56).

- 31 Požadavek, aby osvědčení o registraci dovezených předváděcích vozů obsahovala pro účely přiznání dotčeného ekologického bonusu takovou poznámku, tedy představuje omezení volného pohybu zboží, které je zakázáno článkem 34 SFEU.
- 32 Z ustálené judikatury však vyplývá, že vnitrostátní právní úprava, která představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením, může být odůvodněna jedním z důvodů obecného zájmu uvedených v článku 36 SFEU nebo naléhavými požadavky. V obou případech musí být vnitrostátní ustanovení způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je nezbytné k jeho dosažení (viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Nizozemsko, bod 75; výše uvedený rozsudek Komise v. Polsko, bod 46, a rozsudek ze dne 9. prosince 2010, Humanplasma, C-421/09, Sb. rozh. s. I-12869, bod 34).
- 33 Francouzská vláda tvrdí, že vnitrostátní ustanovení dotčené v původním řízení je odůvodněno cílem ochrany životního prostředí a potírání podvodů. Tímto ustanovením chce Francouzská republika především podpořit pořizování automobilů, které znečišťují životní prostředí jen v malé míře, a jelikož jsou předváděcí automobily považovány za vozidla, která nebyla používána či byla používána jen velmi málo, může být ekologický bonus přiznán i při pořízení těchto vozidel. Na rozdíl od nových automobilů byly již předváděcí vozy předmětem první registrace. Z tohoto důvodu musí nabyvatel takového vozidla předložit osvědčení o registraci obsahující poznámku „předváděcí vůz“, aby prokázal, že se nejedná o ojeté vozidlo, nýbrž o vozidlo, které bylo používáno k předvádění.
- 34 Podle ustálené judikatury mohou cíle ochrany životního prostředí, jakož i potírání podvodů odůvodnit vnitrostátní opatření, která jsou způsobilá narušit obchod uvnitř Společenství, pokud jsou tato opatření ve vztahu ke sledovanému cíli přiměřená (viz zejména rozsudky ze dne 10. dubna 2008, Komise v. Portugalsko, C-265/06, Sb. rozh.

s. I-2245, bod 38; výše uvedený rozsudek Komise v. Lucembursko, bod 38, jakož i rozsudek ze dne 4. června 2009, Mickelsson a Roos, C-142/05, Sb. rozh. s. I-4273, bod 32).

- 35 Třebaže je požadavek, aby osvědčení o registraci takových dovezených vozidel obsahovala poznámku „předváděcí vůz“, zjevně takové povahy, že usnadňuje identifikaci předváděcích vozů, na něž lze poskytovat ekologické bonusy, a je tedy vhodný k dosažení cílů ochrany životního prostředí a potírání podvodů, je nicméně třeba ověřit, zda je k dosažení těchto cílů nezbytný a zda neexistují jiné méně omezující prostředky k jejich dosažení.
- 36 Ve věci v původním řízení není tvrzená nezbytnost dotčeného opatření prokázána, protože francouzská vláda v písemném vyjádření a při jednání připustila, že ekologický bonus lze poskytnout na předváděcí automobil, který byl pořízen v jiném členském státě, po předložení specifického osvědčení pro tuto kategorii vozidla či jakéhokoli jiného důkazu, kterým bude prokázáno, že toto vozidlo splňuje stejné podmínky, jaké jsou stanoveny pro tuzemské předváděcí vozy.
- 37 Požadavek, aby osvědčení o registraci předváděcího vozu obsahovalo poznámku „předváděcí vůz“, je pouze jedním z prostředků, které mají příslušné orgány k dispozici pro účely potírání podvodů a ochrany životního prostředí.
- 38 Z toho vyplývá, že toto opatření musí být považováno za excesivní, a tudíž nepřiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům.

- 39 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položené otázky odpovědět tak, že články 34 SFEU a 36 SFEU brání právní úpravě členského státu, která pro přiznání ekologického bonusu při registraci dovezených předváděcích automobilů v tomto členském státě vyžaduje, aby v prvním osvědčení o registraci těchto vozidel byla uvedena poznámka „předváděcí vůz“.

K nákladům řízení

- 40 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Články 34 SFEU a 36 SFEU brání právní úpravě členského státu, která pro přiznání příspěvku s názvem „bonus écologique – Grenelle de l'environnement“ (ekologický bonus – opatření přijatá na základě politické debaty o životním prostředí) při registraci dovezených předváděcích automobilů v tomto členském státě vyžaduje, aby v prvním osvědčení o registraci těchto vozidel byla uvedena poznámka „předváděcí vůz“.

Podpisy.